

FNL I NORGE 4-71

MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Av innholdet

ARBEIDET I SOMMER

DISTRIKTSKONFERANSER

MIDT-ØSTEN OG USA-IMPERIALISMEN

LEDER

Sommeren er over oss. Landsmøteperioden er slutt, skoleåret er slutt, fellesferien begynner snart. Det har vært hardt nok å drive med politikk i juniåret (iallfall i Sør-Norge), nå tar vi ferie, OK ? Får se om vi får igang noe igjen til høsten, om ikke alle er flytta fra byen.

-----Fult så ille er det vel ikke. Men det er ikke så langt fra. Hver høst har vi hatt problemet at grupper og aktivister kommer seint igang etter sommerferiens dvale. Arbeidet dabber av etter Vietnam-uka, sommeroppholdet blir langt og folk kommer utav politikken.

Nye av skylda for dette må nok ligge på LS, vi har også arbeidet for mye i rykk, med sikte på V-uka hvert halvår. Før sommeren i fjor ga vi bare generelle oppfordringer om å bruke sommeren og komme igang igjen til høsten, uten å forklare det politisk eller legge mulighetene til rette for det. (Vi ga en ide om økonomien, og den ble da også brukt flere steder)

Dette nummeret av FNL i Norge er et forsøk på å bedre på kontinuiteten i arbeidet over sommeren. Alle aktivister må lese artikkelen om arbeidet i sommer skikkelig og ta opp de lokale forholdene med de som er hjemme kortere eller lengere tid.

Sammen med dette FNL i Norge eller umiddelbart etter det sender vi en stensil med de viktigste vedtakene fra landsmøtet, som da akkurat vil være ferdig. Mensikten med dette er at aktivistene med en gang skal kunne sette seg inn i hva som skjedde på landsmøtet, og bruke det i sommerens planlegging av arbeidet til høsten

Landsmøtet skal ikke bare være noe en liten gruppe delegater får kjennskap til. Om landsmøtet skal ha noen verdi for livet i fronten, må erfaringene fra diskusjonen der ut til så mange som mulig av aktivistene. Dette betyr også at om dere sender delegat/observatør, eller har en gruppe i nærheten som gjør det, husk at vedkommende skal brukes ; at dere sørger for medlemsmøter der dere virkelig får diskutert resultatene av landsmøtet med vedkommende som har vært der.

Denne høsten blir det viktigere enn noengang å få raskt klarhet i politikken og arbeidet igang, for vi kan regne med at anerkjennelsen av DRV blir tatt opp i Stortinget tidlig i høst, og da må Solkom være vel rustet.

GOD SOMMER !

Red.

ARBEIDET I SOMMER

— forberedelse til høstens innsats

Oppsummeringene etter den siste Vietnamuka viste at det anti-imperialistiske arbeidet i Norge aldri har vært drevet med slik styrke som nå. V-uka var et stort skritt framover for Solkom som helhet, og for de fleste av FNL-gruppene lokalt. Men det er også fremdeles store svakheter ved arbeidet vårt. Oppsummeringene viser at under V-ukene jobber fronten godt, men vi vet at det eksterne arbeidet resten av året stort sett ligger på et lavt nivå. I år har det f. eks. vært lite eksternt aktivitet i de fleste lokale gruppene mellom nyttår og V-uka. En av årsakene til dette var at uke nummeret av FV var det første i år, og det er selvsagt vanskeligere å drive slikt arbeid når tilførselen av materiell er dårlig. Men dette kan ikke alene være årsaken til den lave aktiviteten. Hovedårsaken må være at vi verken sentralt eller lokalt godt nok har forstått viktigheten av å drive jevnt eksternt arbeid. Vi må huske på at det er gjennom dette arbeidet vi har kontakt med den uorganiserte delen av vietnamopinionen. Skal vi klare å organisere denne og utvikle fronten videre, er vi nødt til å lære oss å drive jevnt og godt propaganda-arbeid utad. Diskusjonen omkring Solkoms strategiske målsetting vil også aktualisere dette. (se art. i FNL nr. 3-71).

Forståelsen av at kampen mot imperialismen vil bli langvarig må få konsekvenser for vårt syn på oppbyggingen av den anti-imp. fronten i Norge. Også vi må basere oss på langsiktig arbeid, og da må vi sørge for at organisasjonen blir bygget solid. Den må bestå av kraftige og jevnt arbeidende grupper som ikke så lett lar seg forstyrre i arbeidet p.g.a. midlertidig motgang.

Av erfaring vet vi at de fleste gruppene har større eller mindre vanskeligheter med å komme i gang med arbeidet etter sommerferien. Dette står igjen ut i at arbeidet

generelt ligger på et lavere nivå hele høsten. "Vietnam-ukene" om høsten har f.eks. aldri nådd opp mot vårens uker. En av årsakene til dette er trolig å finne nettopp i mangelen på jevnhet i arbeidet. Gruppene og fronten har ikke maktet å bygge seg opp etter sommerens "dvale".

I år er det særlig viktig at vi står sterkt til høsten. DNA-regjeringen har erklært at den vil anerkjenne Nord-Vietnam, og den vil antaglig fremme forslag om dette i stortinget tidlig i høst. Da må vi stå klar til å utnytte denne situasjonen i vår propaganda. Anerkjennelsen av DRV vil være et hardt slag i ansiktet på USA, men vi kan ikke la det være med det. Til høsten må gruppene stå sterke for å kunne arbeide godt for propagandering og organisering av folk og organisasjoner bak vietnamopinionens 9 krav til regjeringa. I denne situasjonen er det klart at vi ikke har råd til en 2mnd. lang oppbygingsperiode før arbeidet er i gjenstand igjen. Derfor bør vi allerede nå prøve å bedre på kontinuiteten i arbeidet vårt. Både internt og eksternt bør vi legge opp til å opprettholde en viss aktivitet i sommer.

Det er klart at dette vil støte på vansker ved at de fleste aktivistene en tid drar bort på ferie. Dette må gruppene selvsagt ta hensyn til. Dersom det ikke er gjort bør en snarest mulig sammenkalle et medlemsmøte og prøve å kartlegge aktivistenes muligheter for å jobbe med solidaritetsarbeid i sommer. Ut fra dette kan en så planlegge aktivitetene. Mange aktivister tar sommerjobb på hjemstedet, og ellers byr ferien på god tid og arbeidsmuligheter for mange. Det skulle være muligheter for holde arbeidet gående. Gruppene bør også forberede seg til høstens arbeid. Det er viktig å få klarhet i om hele styret fort

setter å fungere til høsten. (Dette er ofte et problem, særlig for skolegrupper.) Hvis en har problemer her og de ennå ikke er løst i gruppa, kan en velge nye folk og klargjøre hvilke oppgaver disse vil få allerede nå. Dette vil gi et godt utgangspunkt for arbeidet til høsten.

De sentrale organer i Solkom vil ikke legge opp til noen tre mnd. ferie i sommer. Lokalgruppene bør likeledes få klarhet i aktivistenes muligheter og utnytte disse til fordel for den anti-imperialistiske kampen. På den måten kan vi ta et viktig første skritt i retning av å få mer kontinuitet over arbeidet og derved styrke fronter

FORSLAG TIL AKTIVITETER I SOMMER.

Utgangspunktet bør være studiemøte på dette nr. av FNLiNorge med etterfølgende forsøk på å planlegge sommerens arbeid.

De gruppene som har hatt utsending til Solkoms landsmøte kan ha stor nytte av å arrangere et medlemsmøte hvor delegaten rapporterer fra landsmøtet og medlemmene får høve til å diskutere denne. Hvis gruppa har urepresenterte grupper i nærheten, kan det også være nyttig å innby disse til dette møtet. Ellers vil et skriv med de viktigste vedtakene fra landsmøtet bli sendt rundt til gruppene rett etter dette.

På seinsommeren vil Solkom utgi et eget studieopplegg på vietnamopinionens krav til regjeringa. Det er viktig at vi tar opp studiet på dette med en gang det kommer, slik at vi kan gå styrket til kampen for disse i høst.

Ekstern aktivitet.

Gruppene bør prøve å holde "stand" med salg av matriell og innsamlinger på sentrale steder i distriktet. Vi vet at mange grupper ennå arbeider lite på bedrifter. Sommerferien kan være en fin tid til å prøve å bedre på dette.

I byer og på turiststeder kan gruppene arrangere løpeseddelaksjoner på brosjyren "Welcome to Norway." Dette er en løpeseddel på engelsk som henvender seg til turistene, vesentlig de amerikanske. En kan

ha aksjoner på denne ved hoteller, campingplasser, turistskipanløp o.s.v.

Frigjøringsfondet.

Innsamlingene til frigjøringsfondet har til nå ligget på et lavt nivå i de fleste gruppene. Her bør vi ta eksempel av svenskene som har vist at mulighetene her er store. Dette er dessuten en fin måte for folk å vise sin solidaritet på. Pengene går direkte og betingelsesløst til FNL.

Økonomien.

Sommeren kan brukes til å styrke den økonomiske situasjonen i gruppa. De fleste gruppene har en god del skoleelever eller studenter blant medlemmene. Disse tar ofte sommerjobb, og er derfor bedre økonomisk rustet om sommeren enn ellers. Dette gjør at mulighetene for innsamling blant medlemmene er store. Gruppene bør innskjerpe praksisen med innsamlinger på alle møtene, styremøter, studiemøter, medlemsmøter o.s.v.

En annen fin måte å få inn penger til gruppa og det lokale anti-imp. arbeidet på, er få alle aktivistene til å gi en dagslønn til FNL-gruppa. Slike gi-en-dag-aksjoner pleier å bli svært vellykkete. De er lett å administrere og er rettferdige overfor medlemmenes forskjellige økonomiske styrke. Gruppa i Trondheim fikk sist sommer inn 700 kr. på en slik aksjon blant medlemmene.

Når gruppene tar opp dette punktet på møtet, bør en prøve å diskutere seg fram til forståelse av sammenhengen mellom økonomien og politikken. Svært mye av vår virksomhet hviler til syvende og sist på vår økonomi. En svak økonomi vil derfor underminere vårt politiske arbeid. Et eksempel på dette er det siste nr. av FV. som p.g.a. økonomiske hensyn inneholdt mye mindre stoff enn en kunne ønske.

BRUK SOMMEREN TIL Å FÅ ET FAST GREP
OM ØKONOMIEN.
DRIV ANTI-IMP. ARBEID I SOMMER.
FORBERED OG FORBEDR HØSTENS ARBEID

BYGG OPP KONTINUITETEN I FRONTEN !

DISTRIKTSKONFERANSER (forts. fra s.7)

styrearbeidet. Her er det viktig først og fremst å diskutere hvorfor det er viktig å ha et organisert Vietnam-arbeid, og hvordan det bør organiseres.

En diskusjon om militante aksjoner er ikke ført til ende, og bør kanskje tas grundig opp i et nummer av FNL i Norge til høsten. Folket viste et høyt politisk nivå i og med at de ikke hang seg opp i de reaksjonæres argumenter om at det er pøbelstreker osv. Men skal en militant aksjon være berettiget, må det foreligge en politisk situasjon i Indo-Kina som gjør det mulig for folk å støtte våre aksjoner. Resultatet bør være at kampen mellom folket og imperialismen skjerpes. For å oppnå det er det viktig at enhver militant aksjon følges opp av intensivt og landsomfattende opplysningsarbeide.

spørsmål:

1) Hvordan har det vært med kontinuiteten i det eksterne arbeidet i gruppa deres ?

Diskuter den betydning dette forholdet har for arbeidet med organisering av opinionen, og for det interne arbeidet i gruppa.

2) Hvilke muligheter har aktivistene for å drive FNL-arbeid i somer?

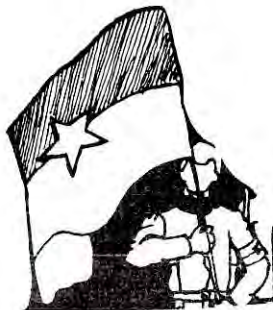
3) Hvilke aksjonsformer er best under de nåværende forhold i gruppa og i distriktet ?

4) Hvordan kan gruppa og styret forberede seg til høstens arbeid ?

KONKLUSJON:

Distriktskonferansene ga gruppene mye konkret hjelp og rettledning. Kontakten mellom distriktene og LS er styrket, og vi har kommet et skritt videre i bekjempelsen av byråkratismen i fronten. Frontens politiske spørsmål har blitt diskutert, og vi har et bedre grunnlag enn før for Landsmøte-diskusjonene....

Og sist, men ikke minst, skaper slike sammenkomster entusiasme og lyst til videre arbeide!

Distriktskonferanser

Siden siste FNL i N kom ut, er det blitt avholdt distriktskonferanser i Østfold (Fr. stad.), Helgeland (Sandnessjøen), Møre&Trøndelag (Tr. heim), Rogaland (Stavanger), Buskerud&Vestfold (Drammen), Oppland&Hedemark (Gjøvik)-, og i Oslo har det vært avholdt halvårsmøte med nyvalg av medlemmer til Oslo-utvalget. (O/U). Til alle distr.konf. møtte minst én utsending fra Landsstyret. Oppmøtet fra de innkalte gruppene varierte sterkt. I Drammen møtte ingen andre grupper enn Drammen - FNL, og møtet ble derfor kortet ned til en dag.

Det må være viktig å finne årsaken til det tildels dårlige frammøte. Programmet for konferansene var ikke fast lagt opp fra LS's side, men av det som ble tatt opp var det viktigste en oppsummering av arbeidet og gruppens situasjon, diskusjon på frontens langsiktige perspektiv, Solkoms og vietnam-opinionens krav til den norske regjeringa, forholdet til EEC, og distriktsorganiseringen.

OPPSUMMERING AV ARBEIDET OG GRUPPENES SITUASJON.

Enkelte grupper kunne se tilbake på en periode i bra vekst. Arbeidet med hovedoppgava hadde hjulpet gruppene til å bli kvitt en del av sin sekterisme, og diskusjonene på HO hadde gitt gruppene bedre politiske diskusjoner enn før - noe som igjen hadde ført til bedre forståelse av og motivasjon for praktisk arbeid. Konkret hadde f.eks. Stavanger fått sitt medlems-tall fordoblet. Kvaliteten over det eksterne arbeidet er høynet, arbeidet med EO hadde åpnet for nye arbeidsfelt, som bruk av sang-grupper, fotoutstillinger, film-møter og veggaviser. Salget av FV i boligområder hadde tatt seg opp, men er fremdeles de fleste steder preget av sporadisk aktivitet. Et nytt tiltak til å bedre økonomien var forsøkt i Trondheim, nemlig en flaske- og filleinnsamling. Denne hjalp både på økonomien og kameratskapet i gruppa..

De forskjellige gruppene hadde i stor grad stillt seg forskjellige lokale hovedoppgaver (Se oppsummeringa av studiene på hovedoppgava i FNL i N 3/71). Felles for de fleste gruppene som møtte på konferansene var imidlertid problemet med byråkratisme. Monopolisering av arbeidet fra formannens side og mekanisk bruk av sentralt utkjør preget en del grupper i altfor stor grad. Men en del var også gjort for å rette på dette. I Stavanger hadde de f.eks. gode erfaringer med et allmannamøte for alle medlemmer og sympatisører under planlegging av V-uka. Gode erfaringer med slik politisk forberedelse i god tid hadde de også fra arbeidet før uka i Trondheim, særlig med den sentrale standen i byen.

De enkelte gruppenes oppsummeringer av arbeidet og situasjonen de var i, førte til at distriktskonferansene kunne hjelpe de enkelte gruppene til å sette seg bestemte konkrete mål. Bjugn skal velge nytt styre og på en bedre måte enn før mobilisere de enkelte aktivistene. Salg av FV utafor skolen i boligområder blir deres første mål i det eksterne arbeidet. Mosjøen skal også velge nytt styre.

Stands på torget hver lørdag i sommer er den helt konkrete målsettingen som er satt for Sandnessjøen i deres arbeid med mobiliseringa av medlemmene og rekruttering av nye medlemmer.

FRONTENS LANGSIKTIGE PERSPEKTIVER

Disse blei ikke like grundig diskutert overalt, men det var stort sett enighet om at det var riktig og nødvendig å ta opp en langsiktig målsetting til diskusjon for å gi motivasjon til FNL-arbeid og for å minske faren for høyre og venstre-avvik i fronten. Østfold-konf. la vekt på at kampen sansynligvis blir langvarig og så i Indo-Kina, og mente dette kom for dårlig fram i FNL i N. (Her blei det særlig lagt vekt på oljefunnene og på den stadig intensiverende bombinga til Nixon.)

Videre kritiserte møtet at en i den langsiktige målsettinga bare snakket om USA-imp. og ikke om alle dens lakeier, samt sosialimperialismen.

I Trondheim arrangerte de første dag et åpent seminar med deltakelse fra Palkom, Nato-kamp, og fredskontoret, hvor en diskuterte kampen mot imperialismen mer generelt, og hva som var situasjonen nå rundt omkring i verden. Det var stor interesse for seminaret, og ca. 60-70 var tilstede. Seminaret klargjorde nødvendigheten av på lang sikt å bygge opp en bred anti-imp. enhetsfront, og trekk alle lag av folket med i dette, og videre hvordan kampen mot EEC var en anti-imp. kamp og en del av den verdensomspennende kampen alle folk fører mot imperialismen. Den kampen hvor det vietnamesiske folket går i første rekke.

FORHOLDET MELLOM FNL-ARBEID OG EEC ARBEID.

Forsåelsen for dette var god i Østfold. De forsto betydningen av begge frontene, og FNL-aktivistene gikk inn for å bruke den økende EEC-motstanden offensivt. I Sandnessjøen og i Mo i Rana hadde de hatt problemer med å forstå betydningen av FNL-arbeidet i Norge i dag. Dette har selvsagt virket uheldig inn på arbeidet i gruppene. I Oslo har det også vært endel feilprioritering fra FNL-aktivistenes side, men grundig diskusjon med disse folkene har ført til en bedring av forholdene.

VIETNAMOPINIONENS KRAV.

I Østfold hadde en endel problemer med å forstå sammenhengen mellom den langsiktige målsettinga og den eksterne taktikken. (V-opins krav) Helgelands- hadde hatt en bred debatt omkring dette spørsmålet. Her var det full enighet om viktigheten av å utvide enheten på disse krava, og bl.a. prøve å dra lokale DNA-lag med i diskusjonen om hva som skal skje etterat regjeringa har anerkjent DRV.

Det blei påpekt at arbeidet med disse krava var et fint utgangspunkt for å dra andre organisasjoner og partier med i det anti-imp solidaritetsarbeidet ved felles-

uttalelser etc. Dessuten kan det utnyttes til å trekke enkeltmedlemmer til aktivt anti-imp. arbeid i de lokale FNL-gruppene.

DISTRIKTSORGANISERINGEN.

De avholdte distriktskonferansene har i sterk grad vist betydningen av et mer utbygd distriktsarbeid. I Oslo viser det seg at gruppene får problemer når de (pga. for liten kapasitet i O.U.) ikke får tilstrekkelig sentral hjelp og rettleiding. Diskusjonen på konferansene har gitt gode resultater. Gruppene har meget å lære av hverandre, og kontakten med LS blir styrket. Det dårlige fremmøtet i Drammen og tildels i Trondheim viser at kommunikasjonen innen fronten nå er altfor dårlig. Drammen påpekte betydningen av at gruppene får rapporteringsarbeidet godt innarbeidet, og mente også at LS må være flinkere til å drive inn rapporter.

Nesna og Stavanger er steder som peker seg ut som naturlige distriktsansvarlige. I Østfold gikk man inn for et forslag fra LS-representanten om at man i stedet for det opprinnelige opplegget med distriktsansvarlige, går inn for en utbygging av systemet med distriktskonferanser og møter på styreplan. "Hjelpearbeider" overfor nye og svake enheter kunne derfor gruppene dele mellom seg, etter bl.a. geografisk plassering og arbeidskapasitet. Videre skulle distriktet velge et LS-medlem som skulle være en av de sentrale kameratene i en av gruppene i distriktet, men uten at han alene hadde ansvaret for å takle problemene rundt i distriktet. Hans/hennes funksjon ble først og fremst å være LS-medlem, og få de lokale erfaringene inn i de sentrale avgjørelsene i Solkom. Dette må diskuteres grundig på Landsmøtet.

Spørsmålet om 1. mai og Rod Arbeiderfront osv. blei diskutert i Fredrikstad. (Se egen artikkel.)

I Oslo var det videre oppe et par spørsmål som skapte politiske motsetninger. Ei gruppe har hatt problemer og blitt passivisert fordi medlemmer ikke har villet underordne seg moteledelsen og

forts. s. 5

MIDT-ØSTEN OG USA-IMPERIALISMEN

For alle som driver anti-imperialistisk arbeid er det nødvendig å ha kjennskap til imperialistisk aggresjon og undertrykking også utenfor Indo-Kina. I denne artikkelen vil vi minne PKL-aktivistene om at krigen i Midt-Østen langt fra er slutt. Kampene mellom på den ene siden de imperialistiske kreftene anført av USA, og på den andre siden de arabiske folkene med det palestinske folket i fremste rekke kommer til å bli en lang og hard kamp.

For en kort tid siden fikk Norge besøk av Golda Meir. Hun ble kyldet av de norske regjeringspampene, og dagspressa omtalte henne som en "frinetsgudinne" av dimesjoner. Anti-imperialister veit bedre og møtte henne også på den måten hun fortjener. I en demonstrasjon i Oslo 1. juni som samlet omlag 400 mennesker, fikk pampene høre noen laie sannheter om staten Israels undertrykkelse av det palestinske folket. Vi tillater ikke imperialistenes håndlangere "å kjøpe luse koffer" i Norge, vi ser dem helst langt borte fra dette landet. Indo-Kina er brennpunktet for imperialistenes aggresjon i dag, og vi veit at denne kampen vil vare lenge. Det er sjølsagt umulig å forutsi hvor brennpunktet vil forflytte seg etter at det indo-kinesiske folket har kastet imperialistene på sjøen, men det er mye som tyder på at Midt Østen er en av de største lekkerbiskene Nixon kan se for øyeblikket. Hans ekteskap med Golda Meir ser ut til å vare, og ikke nok med det, det blir mer og mer hett mellom de to "fredsturtelduene". USA bruker stadig mer og mer av "årslønna" si på staten Israel. Vi veit hva gavene deres er. Når Nixon solidarisk strækker uthanda til andre undertrykkere, består de av løfter om mer napalm, flere Phantom-fly, flere CIA-agenter. I sin tale til kongressen 18. november 1970 viser Nixon hvem han regner som sine beste venner: "Jeg foreslår", står det i teksten, "at kongressen yter 500 mill. \$ til Israel.....30 mill. \$ til Jordan...5 mill. til Libanon." . Seinere i den samme talen foreslo

Nixon: "...155 mill.\$ til Kambodsja programmet,... 100 millioner ekstra til Sør-Vietnam... 15 mill.til modernisering av Sør-Koreas forsvar, og 30 mill. \$ til Indonesia." " I denne tiden, i lyset av visse ekstreordinære behov og for å følge opp det vellykkete programmet redgjort for i Nixon-doktrinen, må vi bidra med ytterligere ressurser til de av våre venner hvis sikkerhet er truet. Den største trusselen mot staten Israel, mot Hussein-regimet i Jordan og dermed mot USA-imperialismen kommer fra det palestinske folket og dets gerilja-fortropper for alle de arabiske folkenes frigjøringskamp. De største og mest kjente organisasjonene er "Al Fatah", "As Saka", "Folkefronten", og "Den Demokratiske fronten". Disse gikk i 1970 sammen i et samordningsråd, "PLO", og under én militær kommando. Etter det Palestinske Nasjonalråds møte i mars i år er det ingen tvil om at den palestinske frigjøringsbevegelsen er styrket og knyttet tettere sammen med det palestinske folket. Vi vil hevde: sterkere enn før. Enheten mellom frigjøringsorganisasjonene er styrket. Veien fram til en palestinsk enhetsfront er kort. Målet -- en demokratisk palestinsk stat -- ble enstemmig vedtatt, og ethvert annet alternativ (som for eksempel en slags "palestinostan" på vestbredden) ble forkastet. Kampen vil bli lang-

varig, noe som PLO er fullstendig klar over sjøl. USA-imperialismen vil ikke stoppe utsuginga av olje-produksjonen i Midt-Østen. Vi kan bare vise til den økonomiske krisa i USA som blir stadig mer omfattende. USA trenger 14,8 millioner tønnar olje pr. dag. 11,3 mill. produseres hjemme. De øvrige 3,5 mill. (24%) må importeres. Offisielle amerikanske utredninger viser

også at oljeimporten i 1980 må forventes å bli hele 7 mill. tønnar pr. dag. Og hvor skal de så ta denne livsviktige ressursen, oljen, fra? De palestinske frigjøringsstyrkene er klar over at de må kjempe en hard kamp, og de er beredt til det. De veit også at de har mye å lære av den kamp som FNL fører i Vietnam. Alle norske anti-imperialist-ers oppgave må derfor være å solidarisere seg med det palestinske folket. Det gjør vi bl. a. ved å støtte opp om parolene:

FULL STØTTE TIL DET PALESTINSKE
FOLKETS NASJONALE FRIGJØRINGSKAMP
PÅ DERES EGNE VILKÅR:

FULL STØTTE TIL OPPRETTELSEN AV
ET DEMOKRATISK PALESTINA EVOR JØDER,
KRISTNE OG MULAMEDANERE HAR
SAMME RETTIGHETER OG PLIKTER.
BEKJEMP USA-IMP OG DEN SIONISTISKE
STATEN ISRAEL.

BEKJEMP ALLE STORMAKTSLØSNINGER
SOM VIL GARANTERE DEN SIONISTISKE
STATEN ISRAEL OG KNUSE DE PALESTIN-
SKE FOLKETS FRIGJØRINGSKAMP.

Bak disse parolene står den norske solidaritetsorganisasjonen til støtte for det palestinske folkets frigjøringskamp, PALESTINAKOMITEEN I NORGE. Organisasjonen ble stiftet i 1970, og har lokale komiteer flere steder i landet. Organisasjonen bygger på individuelt medlemskap, vilkåret er at man støtter parolene ovenfor.

Palestina-Komiteen i Norge's lokal-lag driver studievirksomhet på det palestinske folkets historie og nasjonale frigjøringskamp, deler ut opplysningsmatriell og deltar i støtteaksjoner for det palestinske folket. Dessuten utgir og sel-

ger de avisen "Fritt Palestina".

Fra vårt eget arbeid vet vi hvordan nyhetsbyråene og borgerpressa forvrenger det som virkelig skjer når folket setter seg opp mot imperialismen og dens lokale lakeiers undertrykkelse. Dette er i høy grad også tilfelle med konflikten i Midt-Østen. Vi får presentert denne sett med undertrykkernes øyne. Araberne blir framstilt som banditter som kaprer fly, kidnapper og dreper uskyldige o.s.v., mens de sionistiske løpeguttene for USA-imp. er forfulgte folk som bare vil fred. Det blir sjelden gjort noe forsøk på å se på bakgrunnen for konflikten, og på å sette den inn i si rette sammenheng.

På grunnlag av de vanlige informasjonskanalene kan det derfor være vanskelig å danne seg et riktig bilde av det som skjer i Midt-Østen. De faktiske forhold her er ennå ikke så godt kjent som f.eks. i Indo-Kina. For kamerater som gjerne vil sette seg skikkelig inn i sakene kan vi derfor anbefale å skrive til PALESTINAKOMITEEN I NORGE, Postboks 107 Blindern, Oslo 3, og se om opplysningsmatriell. "Fritt Palestina" koster kr. 1.50. pr. nr. Støtteabonnement- kr. 20.- kan betales over postgiro 209085.

STØTT DET PALESTINSKE FOLKS
FRIGJØRINGSKAMP.

Til debatten.

Diskuter bakgrunnen for konflikten i Midt-Østen på grunnlag av de kunnskaper dere sitter inne med.

Plaser USA-imp. i denne sammenhengen og trekk paralleller til forholda i Vietnam. Prøv å klargjøre forskjellen mellom anti-semittisme og anti-sionisme.

Rapporter fra 1. mai

Ut fra de sparsomme rapportene som er kommet inn fra gruppene om 1. mai, er det vanskelig å gi en skikkelig og generell oppsummering av gruppenes erfaringer. Noen av de som er innkommet kan likevel gi brukbare opplysninger om hvilke erfaringer et par av gruppene har hatt.

Tromsø gruppa sier:

"FNL-gruppa her tilslutta seg Rød Arbeiderfront under egne anti-imperialistiske paroler; "USA ut av Indo-Kina", "Nedkjemp USA-imp. og alle dens lakeier", "Anerkjenn PRR "Bryt med Saigon", "Nato ut av Norge", og " Avslør norsk økonomisk utbytting av 3-landa". Det var forslag fra styret om en parole om sosialimp., men den ble avvist av medlemmene. De mente den var for lite gjennomdiskutert i gruppa, -de ville ikke være i stand til å diskutere med folk om den. Dessuten mente en del at vi måtte begrense oss, ikke ta med alle imp. makter. Vi har nå bestemt å ta opp studier av sos. imp. i gruppa når stud. sirkelen kommer dit. Ellers hadde FNL-gruppa egen stand på 1. mai. Her delte vi ut løpesedler, samla inn penger og solgte "For Vietnam". Etter 1. mai og vietnam-uka har vi fått flere folk med, og har nå 2 stud. sirkler gående."

En FNL-aktivist i Oslo har sendt oss denne rapporten:

"FNL-gruppene i Oslo gikk med i Rød Arbeiderfront arr. i Oslo på 1. mai Oslo-utvalget og aktivistene i Oslo forsto imidlertid at det var nødvedig å bruke 1. mai på flere måter i det anti-imp. arbeidet. B.l.a. ble det organisert folk til å drive salg i Sam.-org. arr. på Youngstorget og SF's og NKP's møte på Stortorget.

Jeg var en av dem som var med på dette arbeidet. Jeg kom ikke til Youngstorget før toget hadde begynt, og fikk derfor ikke solgt under selve møtet, men det var mye folk på toget. I begynnelsen la jeg vekt på salget av "For Vietnam

men spurte de fleste som kjøpte om de var interessert i å gi penger til FNL. Salget gikk litt smått med denne metoden. En av grunnene til det var at det var mange grupper ute og solgte politisk litteratur på møtet. Etter en stund gikk jeg derfor over til først å be om penger til frigjøringsfondet, og så spurte de som ga, om de ville kjøpe "For Vietnam". Det viste seg at utover de spesielle forhold som var da, var dette den riktige framgangsmåten. Ikke bare måtte jeg kraftig velvilje og fikk inn masse penger, jeg kom også i snakk med folk og fikk i virkeligheten solgt flere blader. Jeg passet nøy på å markere tydelig hva jeg samlet inn til, ved å rope ting som "støtt kampen i Vietnam", og "gi penger til FNL". etc. Det var morro å oppleve hvor sterk støtten til FNL's kamp er blant vanlige sosialdemokratiske folk som gikk i toget. Men jeg oppdaget at den muntlige propagandaen blir mye viktigere ved innsamlinger. Folk vil vite hva de gir til, og når de gir, blir de stående å prate litt. Erfaringene var som en kunne vente enda mer positive på SF/NKP møtet. Ved opptelling etter ca. 1½ times arbeid hadde jeg alene samlet inn 180 kr. til frigjøringsfondet og i tillegg solgt vel 30 FV. De andre som jobbet med salg og innsamling på gata hadde også mye hell med seg. Det ble ikke holdt noen oppsummering etterpå der vi diskuterte erfaringene. Det var en åpenbar feil.

For å summere opp mine erfaringer fra denne dagen, så er de:

- 1) 1. mai er en dag som kan og må brukes til aktivt massearbeid, særlig blant sosialdemokrater og lignende folk som er ute å går på den dagen. Ofte viser de seg å stå oss ganske nær.
- 2) Innsamling til frigjøringsfondet er et godt politisk middel til å få kontakt med folk og gi dem mulighet til å gi uttrykk for sin solidaritet."

Det ser altså ut som om de gruppene som har nyttet 1. mai til å drive aktivt anti-imp. arbeid har hatt svært så gode erfaringer med dette

Foreløpig ser det ut til at FNL-gruppene har tilsluttet seg Rød Arbeiderfront arrangementer hvor slike har blitt holdt, og at gruppene stort sett har hatt utbytte av å tilslutte seg en slik aksjonsenhet. De anti-imp. delene har klart å skille seg godt ut i togene, og gruppene har fulgt prinsippet om å virke uavhengig og selvstendig innen aksjonsenheten. (Vi henviser her til 1. mai art. i spes. nr. av FNLI nr. 2 som forøvrig bør studeres grundig.)

En venstreavvik-feil er tydelig begått på en rekke steder bl.a. mht. annonsering i avisene hvor gruppene ikke har presisert at deres tilslutning begrenset seg til den spesifikt anti-imp. delen av arrangementene. (se også innlegget med kritikk til FNL-gruppene i Oslo om 1. mai opplegget FNL N nr. 3-71.)

De antiimperialistiske apeller har i mange tilfelle vært preget av en anti-kapitalistisk linje i stedet for en rein anti-imp. (I Oslo var f. eks. dette meget graverende) Det er innlysende at slike venstreavvik må bli påpekt, kritisert og rettet på i framtida, - både i lokallaga og i Solkom sentralt. (Vi henviser her forøvrig til artikkel en om venstreavvik i FNL i Norge nr. 3-71.)

I den siste tida er det blitt diskutert en del både sentralt og rundt i lokal-laga om Solkom sentralt skal tilslutte seg Rød Arbeiderfront i framtida.

En slik praksis vil kanskje kunne blokkere FNL-gruppenes muligheter forogså å gå med i andre lokale 1.mai arrangementer, SF/NKP eller Sam-org.-tog. I framtida er det ikke umulig at vi vil ha høve til å tilslutte oss disse, eventuelt ha egne anti-imp. avdelinger både i Rød Arbeiderfront og andre tog. Med tanke på vårt arbeid med å utvide den anti-imp. enhetsfronten bør en vurdere om en slik mulighet vil ødelegges ved et sentralt vedtak om tilslutning til Rød Arbeiderfront.

Det som er klart på det nåværende tidspunkt er at dette spørsmålet blir grundig diskutert på landsmøtet nå. For øyeblikket ser det

ut som opinionen i organisasjonen heller til den oppfatning at det er best at lokal-laga selv avgjør, gjennom konkret analyse av og diskusjon om situasjonen som foreligger, - om de skal tilslutte seg en slik eventuell aksjonsenhet.

Når det gjelder anti-imp. propaganda, salg av FV under sosialdemokratenes arrangementer, dørsalgsaksjoner, stands, innsamlinger til Frigjøringsfondet o.s.v. har gruppene oppnådd betydelige resultater og 1. mai har vist seg å være en bra dag til å trekke fler folk med i arbeidet. Den entusiastiske rapporten fra Oslo viser hva en person kan gjøre på en dag som 1. mai, arbeiderklassens internasjonale solidaritetsdag, - da arbeidsfolk ikke bare kjemper for sine egne nære krav, men også stiller seg solidarisk med undertrykte folk verden over, - og det er nettopp av den grunn det er så viktig å propagandere for det kjempende vietnamesiske folks sak for det norske folk på den dagen. Betingelsen for at vi skal lykkes i dette arbeidet er at vi har en klar linje å følge, en utarbeidet målsetting å arbeide mot. Dette vil trolig foreligge når landsmøtet nå har diskutert saken.

Derfor:

DISKUTER 1.MAI

BEKJEMP VENSTREAVVIK I 1.MAI ARBEIDET

Derfor:

DISKUTER 1.MAI

BEKJEMP VENSTREAVVIK I 1.MAI ARBEIDET.

TREKK OPP DE RIKTIGE LINJENE OG EN RIKTIG MÅLSETTING.

oppgave for vietnamarbeidet i tida framover må være å forene alle som kan forenes om Vietnamopinionens 9 krav til regjeringa.

For oppbygginga av solidaritetsarbeidet i Norge ser SUF(m-1) det som avgjørende at Solkoms organisasjonsform er enhetsfrontens, bygget på prinsippet om at alle aktivister har like rett til å ta del i utforminga av politikken, slik at ikke byråkratiske og partitaktiske hensyn hemmer solidaritetsarbeidet.

Med bakgrunn i denne grunnleggende enighet om innholdet i og organisasjonsformen for arbeidet for de indo-kinesiske folkenes frigjøringskamp vil sentralkomiteen i SUF(m-1) :

- arbeide for å få sine medlemmer til å gå inn i lokale FNL-grupper, danne FNL-grupper, og ellers støtte Solkoms arbeid.

- gjennom sine presseorganer til enhver tid å holde marxist-leninistene og de breie massene informert om Solkoms arbeid.

- arbeide aktivt blant massene for å styrke den anti-imp. kampen og ytterligere styrke Solkoms massebasis.

vil landsstyret i Solidaritetskomiteen for Vietnam:

- fortløpende holde SK i SUF(m-1) orientert om planer og utvikling i solidaritetsarbeidet og ellers ta initiativet til felles aksjoner når situasjonen krever det.

LENGE LEVE DE INDO-KINESISKE
FOLKENES FRIGJØRINGSKAMP!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN !

OM "NORSK-VIETNAME- SISK FORBUND"

I mars 1970 var representanter for Saigon-juntaen i Norge og hadde samtaler med "fungerende utenriksminister" Kåre Willoch om opprettelsen av et "informasjonskontor" for Saigon i Oslo. Det var de samme quislingene som benyttet anledningen til å legge blomster på krigsminnermerket på Akerhus.

Motstanden mot et offisielt kontor for juntaen i Norge var så stor at dette ble skrinlagt. I stedet ble det på høstparten 1970 opprettet et privat kontor, Norsk Vietnamesisk Forbund, med Saigon-juntaens "konsul" Torbjørn Jelstad som generalsekretær. I ledelsen er det ellers solid innslag av forretningsfolk og militære.

Forbundets eksterne ansikt er "Vietnam Bulletin" og "Vietnam Rapport". Det siste utgis i samarbeide med Saigon-juntaens offisielle "informasjonskontor" i Danmark. NVF arbeider under dekke av å skulle utarbeide sosiale hjelpetiltak for sivilbefolkningen i Sør-Vietnam, men det forbeholder seg retten til "å korrigere feilaktige opplysninger som måtte bli gitt om den politiske situasjon og de faktiske forhold i Syd-Vietnam". (Viet.Bull.nr. 1-70.), - med andre ord spre løgnpropaganda til fordel for Saigon-juntaen.

Ellers kan vel et utdrag fra forbundets lover fortelle mye. Sitat "Vietnam Bulletin" nr. 1-70. : NVF vil arbeide for å inspirere den private industri til å øke sine investeringer og den handelsmessige kontakt med Syd-Vietnam. Arbeide for å fremheve Syd-Vietnam som et attraktivt turistland under normaliserte forhold."

Dette viser klart at NVF ikke bare har tenkt å begrense seg til å spre løgnpropaganda. Forbundet jobber også for at norsk næringsliv aktivt skal støtte Saigon og USAimperialismen i utbyttingen av det vietnamesiske folket. Det norske og det vietnamesiske folket vil sammen gjøre disse anstrengelsene forgjeves.

FELLESUTTAELSE SOLKOM/SUF(m-l)

Situasjonen i de Indo-Kinesiske folkenes frigjøringskamp er i dag svært god. USA's og Saigon-marionettenes overfall på den uavhengige nasjonen Laos i februar endte med fullstendig nederlag for Nixon's "vietnamiseringspolitikk".

For all verdens folk står det klart at USA-imperialismens nederlag i Indo-Kina er uungåelig. Vietnams, Kambodjas og Laos folk fører en rettfærdig kamp som vinner stadig større og større framgang.

USA-imperialismen begrenser seg ikke bare til Indo-Kina. Folk i alle deler av verden kjenner den amerikanske monopolkapitals higen etter verdenshegemoni på kroppen. Sørøst-Asia, Midt-Østen, Afrika, Latin-Amerika og Vest-Europa er alle områder utsatt for amerikansk monopolkapitals militære, økonomiske, kulturelle og politiske ekspansjon.

Men der imperialismen farer fram, blir den også møtt av økt motstand. Idag er USA-imperialismen på retur. Nederlagene i Vietnam, den stadig økende motstanden i det amerikanske folket og i verdensopinionen tvinger USA inn i en allianse med alle verdens reaksjonære og aggressive krefter. Dette er innholdet i Nixon-doktrina, som USA's nåværende ledere håper de kan løse sine vanskeligheter med. Deres allierte er Japan og Vest-Tyskland, dessuten marionetter og leiehearer der slike kan stables på beina. USA-imperialismen er de Indo-Kinesiske folkenes hovedfiende. Men Sovjett-lederne har også imperialistiske interesser i Indo-Kina, interesser de forsøker å ivareta bl.a. ved å støtte juntaen i Pnom Penh i Kambodja. Sosialimperialistene har ved sin hestehandel med USA om å dele verden mellom seg, stilt seg på imperialistenes side mot verdens folk.

Brennpunktet i kampen mot imp. er Indo-Kina. Her er motstanden lengst utviklet, USA-imperialistene drevet lengst på defensiven og er

i ferd med å tape. I kampen mot imperialismen er det derfor om å gjøre å mobilisere breiest mulig støtte i alle lag av folket for de indo-kinesiske folkenes frigjøringskamp.

**BEKJEMP
USA-IMPERIALISMEN!**

Solkom og SUF(m-l) støtter betingelsesløst den kampen i Indo-Kina som blir ledet av FNL, PRR, Laos patriotiske front, FUNK og Kambodjas Kongelige Regjering under ledelse av Sihanouk. På samme måte støtter vi DRV i deres forsvarskrig mot amerikansk aggresjon. Også i Norge er stillinga i kampen mot imperialismen svært god. Støtten til de indi-kinesiske folkenes frigjøringskamp og forståelsen av USA-imperialismens aggressive natur er nådd ut i stadig breiere lag av befolkninga. vennskapet mellom det vietnamesiske og det norske folket utvikler seg dag for dag, siste uttrykk for dette er Arbeiderpartiets ønske om å anerkjenne DRV i den amerikanske imperialismen. har det norske og det vietnamesiske folket en felles fiende. Det er av avgjørende betydning for oss og alle andre folk i verden at Indo-Kinas folk seirer over imperialistene.

Solkom og SUF(m-l) vil på denne bakgrunn intensivere sine anstrengelser i den anti-imp. kampen til støtte for Vietnams folk. En hoved-

(forts. s. 12)

Mini-Vietnamuke !

I forbindelse med Vietnamtribunalet i tida 20-24 juni vil Solkom som kjent arrangere ei mini-vietnamuke. Vi vil i denne tida i Oslo støtte opp om Vietnamtribunalet i den grad vi kan ved å yte pengestøtte og stille folk som kan hjelpe til med det praktiske. Dessuten vil vi hjelpe til med innlosjering av gjester fra USA, Vietnam og Kambo-dsja. Dette gjør vi fordi vi mener at et bra Vietnamtribunal vil bety ei støtte for Indo-Kinas folk og det vil styrke Vietnam-opinionen i Norge. Det vil dessuten vise at vi er villige til å samarbeide med Vietnambevegelsen i praksis, når det tjener Vietnam-arbeidet. Vår kontakt med folka fra Indo-Kina og de andre delegatene vil også bli styrka.

Men samtidig vil vi markere vår sjølstendighet i samband med tribunalet. Vi mener at det er en bra ting at USA's krigsforbrytelse blir tatt opp til behandling. Men vi vil gjennom et ekstra, lite nummer av For Vietnam og ei foto-utstilling i Oslo sette disse krigsforbrytelsene inn i en sammenheng. Vi vil vise hvordan de er et resultat av USA's imperialistiske politikk og hva vi kan gjøre for å bekjempe imperialismen.

Vi har også planer om å lage et møte med delegater fra Tribunalet og Solkoms teatergruppe. Vi mener dette er en riktig og bra framgangs måte for styrkinga av organiseringa av Vietnam-opinionen i tråd med Solkoms hovedoppgave.

GB

Fascistfilmen "Green Berets" blir stadig satt opp forskjellige steder rundt i landet. Men de mange og kraftige aksjonene anti-imperialister har gjennomført mange steder gjør at filmen blir satt opp under stort hemmelighets-kremmeri på forhånd og oftest med solid politivakt. Disse visningene har derfor fått et mer og mer komisk og demonstrativt skjær, så de stort sett virker mot sin hensikt. Dette betyr ikke at anti-imperialister skal slutte å gå til aksjoner mot denne filmen. En slik åpenbar reklame for imperialistenes bestialske folkemord er og blir en hån mot alle frihetselskende mennesker i verden, og norske anti-imperialister bør fortsette å vise hva de mener om dette.

I mai ble filmen satt opp to steder som vi har fått rapport om. Det ene var FOLLEBU ved Lillehammer, det andre var DRØBAK. Begge steder gjennomførte anti-imperialister fra stedet eller fra steder i nærheten aksjoner utenfor eller i kinolokalet. I Follebu var det en aksjon med mange folk fra bl.a. Lillehammer og Hamar. Kinosjefen fikk ikke politivakt (Politiet forlangte betaling), men det ble organisert "borgervern" og filmen ble vist, mens anti-imperialister gjennomførte en demonstrasjon inne i salen. I Drøbak fikk visningen et helt komisk skjær. Det var organisert svære politistyrker fra Drøbak og andre steder, mens FNL-gruppa gjennomførte en rolig aksjon med plakater og løpesedler utenfor. Men det var ikke mere enn 25 mennesker som gad å gå inn å se filmen. (På første forestilling var det ikke mer enn 10)

Begge steder fikk filmen etterpå elendig kritikk, mens FNL-aktivistene fikk kontakt med mange folk og fikk ut mye av sin propaganda. Det konkrete resultat har vært at det nå ser ut til å bli FNL-gruppe i Follebu, og FNL-arbeidet i Drøbak er ytterligere styrket.

Div. Aksjoner

THAILANDSK MILITÆRBESØK TIL OSLO

29. mai kom en delegasjon fra den thailandske forsvarshøyskolen til Oslo. Den var invitert av Krigsskolen i Norge.

31. mai arrangerte Solkom. en demonstrasjon utenfor det thailandske generalkonsulatet. En del mennesker var møtt fram for å gi representantene for marionetteregimet den mottagelsen de fortjente.

GOLDA MEIR I NORGE

1. juni kom statsminister Golda Meir til Norge på offisielt statsbesøk. Palestinakomiteen arrangerte i den forbindelse en demonstrasjon under parolene: Full støtte til det palestinske folkets nasjonale frigjøringskamp på dets egne vilkår. Full støtte til et demokratisk Palestina hvor jøder, kristne og muhammedanere har samme plikter og rettigheter. Bekjemp USA-imperialismen og den sionistiske staten Israel. Bekjemp alle stormaktsløsninger som vil garantere den sionistiske staten Israels eksistens og knuse det palestinske folkets frigjøringskamp.

Ca. 400 mennesker var møtt fram på universitetsplassen, og ropet "SEIER FOR PLO" (den palestinske frigjøringsfront) trengte godt gjennom Goldas skuddsikre bil.

se forøvrig artikkelen om Palestina.

NEI TIL UTLIVERING AV DESERTØRER TIL USA

To desertører fra den amerikanske hær, Larry Tipton og Jim Robertson har i disse dager sonet ferdig en narkotikadom på 16 mnd. i

Norge. De står derfor i fare for å bli utlevert til USA der 5 års fengsel venter dem. Solkom. arrangerte 4. juni en demonstrasjon til støtte for desertørene. Ca. 300 deltok, og det ble holdt apeller av en amerikansk desertør og av en representant for Solkom. Som avslutning ble det sunget Ghai Phong.

Avisene bragte dagen etter melding om at desertørene frivillig skulle reise tilbake til USA:

Frivilligheten består i at de etter et langt, psykisk nedbrytende fengselsopphold er blitt utsatt for press fra den amerikanske ambassade. Solkom. samarbeider med de forente FNL-gruppene i Sverige (DFFG) for å få desertørene overført dit.

FNL i NORGE nr. 4-71.

Red. og ansvarlig utgiver: Tore Sivertsen
Adresse: Solkom, boks 558, sentrum Oslo 1

INNHold :

Leder.....	s. 2
Arbeidet i sommer.....	s. 3
Distriktskonferanser.....	s. 6
Midt-Østen og USA-imperialismen.....	s. 8
Rapporter fra 1.mai.....	s.10
Om "Norsk Vietnamesisk Forbund".....	s.12
Fellesuttalelse SUF(m-1) - Solkom.....	s.13
Diverse aksjoner.....	s.14

